

HUDBA: THOMAS HASTINGS † 1872 • PŘEKLAD: LUDVÍK BOHUMIL KAŠPAR † 1901

Spa - si - te - li, v pé - či svou
 rač mne vzí - ti la - ska - vou,
 v pa-stvách, jež jsi při - pra - vil,
 se svým stá - dem dal mi díl,
 kde tvé o - vce v ka - ždý čas
 pře - mi - lý tvůj sly - ší hlas.

2. Kdo jest, jenž těm uškodí, / nad nimiž tvé oko bdí? / Byť i starý nepřítel, / řvoucí lev, je obcházel, / přes vši jeho zlost i lest / vítězství jim jisté jest.
3. I když bývá jíti jim / stínu smrti údolím, / tím Ty více, Pane náš, / lásky zdroj jim otvíráš, / k nim se vineš blíž a blíž; / rádi pak svůj nesou kříž.
4. Spasiteli, v pěči svou / rač mne vzítí laskavou, / vlož na mne své znamení / na jistotu spasení, / ať mne nic již z ruky tvé, / dobrý Pane, nevyrvé.